

a.sydorchuk@tneu.edu.ua

Сидорчук А.А., к.е.н, доцент

Сыдорчук А.А., к.э.н, доцент

Sydorchuk A.A., PhD, associated professor

Необхідність управління фінансами домогосподарств

Необходимость управления финансами домохозяйств

Necessity for management finance of households

Емпіричний досвід свідчить про погіршення добробуту домогосподарств України у пенсійний та передпенсійний періоди, що зумовлено тим, що основна (єдина) форма доходу у період трудової активності заробітна плата, замінюється на іншу — основну (єдину) форму — пенсійну соціальну виплату. Враховуючи діючі правила призначення державних пенсій у солідарній системі, а саме, розмір майбутньої пенсії визначається як частка від заробітної плати, фінансове становище переважної більшості домогосподарств при цьому суттєво погіршується.

В таких умовах, **актуальним** постає пошук альтернативних джерел доходів домогосподарств упродовж періоду їхньої трудової активності та використання даних доходів у передпенсійний чи пенсійний періоди. Теорія фінансів домогосподарств джерелом додаткових доходів домогосподарств визначає заощадження домогосподарств. Проте статистичні дані щодо доходів домогосподарств України свідчать, що питома вага заощаджень у їхній структурі не перевищує 5-8% [1]. **Метою** публікації є обґрунтування необхідності управління фінансами домогосподарств з позицій зацікавленості у ньому як самих домогосподарств (мікрорівень), так і держави (макрорівень).

Сукупне багатство домогосподарств набуває трьох основних форм: матеріальне (нерухоме або рухоме майно); фінансове (гроші, цінні папери, валюта, депозити тощо); людське багатство, що знаходить своє вираження у самій людині, її психологічному та фізичному розвитку, інтелектуальному рівні, ступеню працездатності тощо [2, с. 188]. Теза що дозволить розвинути необхідність управління фінансами домогосподарств з мікроекономічної точки

зору є усвідомлення того факту, що впродовж життєвого циклу індивіда частка даних видів багатства є різною. Так, у віці 20-25 років особа (або декілька осіб) створюють своє домогосподарство маючи, як правило, високий рівень свого людського та невисокий – фінансового та фізичного багатства. Упродовж активного трудової діяльності 25-30 років відбувається поступове зростання фінансового та фізичного багатства та, на противагу цьому процесу, скорочення працездатності і людського багатства. Досягнувши свого піку у 55-60 років, дані форми багатства можуть розвиватися різними шляхами для різних домогосподарств. Так, якщо фінансове багатство реалізуватиметься лише у формі заробітної плати, то припускаємо, що у передпенсійний або пенсійний вік домогосподарство опиниться у ситуації, при якій його людське багатство буде дорівнювати фінансовому. Тому, бажаним є шлях, коли незважаючи на поступове скорочення працездатності, рівень фінансового багатства домогосподарства зростатиме. Джерелом такого багатства можуть стати лише заощадження домогосподарств здійснені упродовж власної трудової діяльності, адже на рівень заощаджень, або іншими словами – рівень фінансового багатства, впливають інші, ніж працездатність, фактори, а саме рівень відсоткових ставок в економіці та набір фінансових інструментів для інвестицій. Тому, необхідним є формування «надлишку» фінансового багатства домогосподарства над людським, так щоб його обсяг не залежав від працездатності (заробітної плати).

Наступна теза що дозволить розвинути необхідність управління фінансами домогосподарств є усвідомлення того факту, що гроші, які є у нашому розпорядженні сьогодні є більш цінними, ніж ці самі гроші у майбутньому.

Даний висновок дозволяє припустити, що повинна існувати «зацікавленість» домогосподарства до здійснення заощаджень, і ця «зацікавленість» повинна вимірюватись «платою» за відкладене на майбутнє поточне споживання свого доходу. І «зацікавленість» має фінансовий вимір і назву «відсоткова ставка». Майбутня вартість інвестованих грошей (FV) вимірюється за допомогою наступної формули [3, с. 924]:

$$FV = PV * (1 + r)^n, \text{ де}$$

PV - теперішня вартість грошей; r - відсоткова ставка; n - період заощадження.

Тобто, якщо відсоткова ставка, наприклад, рівна 10%, теперішня вартість 1000 грн. через 1 рік дорівнюватиме 1100 грн., через 2 роки – 1210 грн. і т.д.

Поняття приведеної вартості можна використовувати у різних ситуаціях, у тому числі для оцінки домогосподарствами привабливості тих чи інших напрямів використання своїх заощаджень. Відповідно, рішення домогосподарства буде залежати від рівня відсоткової ставки. Поняття приведеної вартості допомагає пояснити алогічний на перший погляд висновок, що інвестиції в економіці країни, а значить і потреба у заощадженнях домогосподарств, скорочуються при рості відсоткової ставки і навпаки — збільшуються при скороченні відсоткової ставки.

Таким чином можна визначити, що під управлінням фінансами домогосподарств у період трудової активності мається на увазі діяльність його членів, щодо регулювання його вхідних і вихідних грошових потоків з метою досягнення цілей домогосподарства (у контексті нашої статті цілі по належному рівні доходів у пенсійний період) [4, с. 28].

Необхідність управління фінансами домогосподарств з макроекономічної точки зору зумовлені наступною тезою. Розуміння подій, які відбуваються у фінансовій системі країни важливі для осмислення розвитку економіки у цілому. Основні структури фінансової системи – ринки акцій і облігацій, банки і пайові фонди відіграють роль регулятора грошових потоків заощаджень та інвестицій, які у свою чергу є *основними факторами* довгострокового росту ВВП і рівня життя населення. Тому розуміння механізму функціонування фінансових ринків має у край важливе значення для прийняття рішення щодо напрямів використання коштів інвестиційного портфелю домогосподарства.

Валовий внутрішній продукт (ВВП) рівний *або* вартості виготовлених товарів і послуг, *або* сумі витрат на споживання товарів і послуг в економіці країни за певний проміжок часу (в більшості квартал, один рік).

Розмір ВВП (Y) визначається *чотирма* основними складовими:

споживанням (C), інвестиціями (I), державними закупівлями (G), чистим експортом (NX).

Математично це можна виразити наступним чином [4, с. 1117]:

$$Y = C + I + G + NX$$

Дане рівняння означає, що кожна гривня у лівій частині знаходить своє відображення в одній із чотирьох складових в його правій частині.

Ми спрощуємо аналіз зробивши припущення, що економіка є *закритою*, тобто такою, що не взаємодіє з іншими економіками. Зокрема, вона не втягнута у торгівлю товарами і послугами з іншими країнами і не здійснює міжнародних операцій із залучення позик чи кредитування. Так як закрита економіка не бере участі в міжнародній торгівлі, показники її експорту та імпорту рівні нулю. В таких умовах наше вихідне рівняння набуде наступного вигляду:

$$Y = C + I + G$$

Таким чином, в закритій економіці ВВП рівний сумі споживання, інвестицій та державних закупівель (у широкому значенні витрат бюджету).

Щоб продемонструвати роль фінансових ринків в економічній системі країни, віднімемо C та G із правої та лівої частини рівняння. Ми отримаємо наступний вираз:

$$Y - C - G = I$$

Ліва частина рівності $Y - C - G$ являє собою дохід економіки за вирахуванням об'ємів споживання та державних витрат. Дана величина називається *національними заощадженнями*, або проста *заощадженнями*, і позначається як S . Замінивши $(Y - C - G)$ на S , отримаємо:

$$S = I$$

з чого випливає, що заощадження рівні інвестиціям.

Для кращого розуміння змісту національних заощаджень проведемо нескладні математичні підстановки. Нехай T позначає різницю сум, які держава забирає із домогосподарств у формі податків і які надає у формі трансфертів (пенсії або інші соціальні допомоги). У такому випадку національні заощадження математично можна виразити як:

$$S = Y - C - G \text{ або}$$

$$S = (Y - C - G) + (T - T) \text{ або}$$

$$S = (Y - T - C) + (T - G)$$

Хоча ці вирази рівні один одному (оскільки T присутнє з протилежними знаками), вони передбачають різні підходи до визначення національних заощаджень. Зокрема, остання рівність розділяє національні заощадження на дві складові: *приватні* ($Y - T - C$) та *суспільні* (публічні) заощадження ($T - G$).

Рівняння $S = I$ відображає важливий факт, що для економіки в цілому заощадження суб'єктів фінансових відносин повинні бути рівні інвестиціям. Саме **відсоткова ставка** як інструмент фінансового ринку «об'єднує» макро- та мікроекономічний аспект управління фінансами домогосподарств. Рівень інвестиційного доходу, регулюючи попит і пропозицію на кредитному ринку, визначає поведінку людей, які роблять заощадження або потребують позики для інвестицій. Структури фінансового ринку, які у формулі $S = I$ відображені знаком рівності і є тими регуляторами грошових потоків заощаджень та інвестицій, які стають *основними факторами* (поруч із кредитними ресурсами) довгострокового росту ВВП і рівня життя населення (формує пропозицію кредитних ресурсів) та доходів суб'єктів господарювання (формують попит на кредитні ресурси). Такий розвиток економіки є бажаним і для держави як системо утворюючого суб'єкта фінансових відносин у суспільстві, оскільки після зростання доходів інших учасників суспільного виробництва (фірм та домогосподарств) зростуть платежі до бюджету та доходи суспільства. Таким чином зацікавленість в управлінні фінансами домогосподарств мають **усі** суб'єкти фінансових відносин у суспільстві.

Література:

- 1) Структура сукупних витрат домогосподарств [Електронний ресурс] / Державний комітет статистики – Режим доступу до книги : <http://www.ukrstat.gov.ua/>
- 2) Фінанси домогосподарств: навчальний посібник / Кізима Т.О., Карпишин Н.І., Сидор І.П. та ін.; за ред. Т.О. Кізими. – Тернопіль: Вектор, 2015. – 260 с.
- 3) Економіка / П. Самуельсон, В. Нордхаус. – М.: ООО «И.Д. Вільямс», 2008. – 1360 с.
- 4) Фінанси домогосподарств: сучасна парадигма та доміанти розвитку / Т.О. Кізима ; [вст. слово С.І. Юрія]. – К. : Знання, 2010. – 431 с.